

davacıların miras bırakanın ilk eşinden olma çocukları oldukları ve aralarının iyi olmadığını ifade edildiği, anılan taşınmazın kat karşılığı inşaat sözleşmesine konu edildiği, davalının payına karşılık 1 nolu bağımsız bölümün verildiği, davacıların 3 ve 4 nolu bağımsız bölümler yönünden davalarından vazgeçtikleri anlaşılmaktadır.Öncelikle belirtmek gerekir ki, davacılar 23.06.2009 tarihli dilekçelerinde açıkça 3 ve 4 nolu bağımsız bölümlerle ilgili taleplerinden

**vazgeçtiklerini
açıklamışlardır. Bu tür bir
beyanın davanın takibinden
değil, netice-i talepten
vazgeçme anlamını taşıdığı,
bu niteliği itibarıyla karşı
tarafın kabulüne bağlı
olmayıp, feragat sonucu
doğurduğu gözetildiğinde
mahkemece bu bağımsız
bölümler için davanın
reddedilmesi gerekirken karar
verilmesine yer olmadığına
biçiminde hüküm kurulması
doğru değildir. ...**

T.C.

Yargıtay

1. Hukuk Dairesi

Esas No:2010/2425

Karar No:2010/4840

K. Tarihi:

MAHKEMESİ : ANKARA 23. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

TARİHİ : 13/11/2009

NUMARASI : 2008/49-2009/367

Taraflar arasında görülen davada;

Davacılar, miras bırakanları babaları R.'nin üçüncü eşi olan davalıya maliki olduğu 9 parsel sayılı taşınmazdaki 190/1126 payın yarısını satış suretiyle temlik ettiğini, temlikin mirasçılardan mal kaçırma amaçlı ve muvazaalı olduğunu, yapılan kat karşılığı inşaat sözleşmesi ile davalıya 1 ve 3 nolu bağımsız bölümler ile 4 nolu bağımsız Bölümün yarısının verildiğini, 3 ve 4 nolu bağımsız bölümlerin satıldığını ileri sürerek, davalı adına kayıtlı olan tapu kaydının iptali ile tescil, olmadığı takdirde tenkis, 3 ve 4 nolu bağımsız bölümler yönünden ise tazminat isteğinde bulunmuş, yargılama sırasında 3 ve 4 nolu bağımsız bölümler yönünden taleplerinden vazgeçtiklerini ifade etmişlerdir.

Davalı, satışın gerçek olduğunu ve muvazaalı olmadığını, murisin mal kaçırma amacı bulunmadığını belirterek davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece, davalıya yapılan temlikin mal kaçırma amaçlı ve muvazaalı olduğu gerekçesiyle 1 nolu bağımsız bölüm yönünden davanın kabulüne, 3 ve 4 nolu bağımsız bölümler yönünden vazgeçme nedeniyle hüküm kurulmasına yer olmadığına karar verilmiştir.

Karar, taraflarca tarafından süresinde temyiz edilmiş olmakla, Tetkik Hakimi .raporu okundu. Düşüncesi alındı. Dosya incelendi. Gereği görüşülüp, düşünüldü.

Dava, muris muvazaası hukuksal nedenlerine dayalı tapu iptal ve tescil isteğine ilişkindir.

Mahkemece, 1 nolu bağımsız bölüm yönünden davacıların payı oranında iptal ve tescile, 3 ve 4 nolu bölümler hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verilmiş, davalı kararı esastan, davacılar ise avukatlık parası ve yargılama giderlerinin yanlış hesaplandığı gerekçesiyle kararı temyiz

etmişlerdir.

Dosya içeriği ve toplanan delillerden, miras bırakanın 21.09.2000 tarihinde 9 parsel sayılı taşınmazdaki maliki olduğu 190/1126 payının yarısı olan 95/1126 payı davalı üçüncü eşine satış biçiminde temlik ettiği, takriben 15 gün sonra 05.10.2000 tarihinde davalı ile evlendiği, davacıların miras bırakanın ilk eşinden olma çocukları oldukları ve aralarının iyi olmadığı ifade edildiği, anılan taşınmazın kat karşılığı inşaat sözleşmesine konu edildiği, davalının payına karşılık 1 nolu bağımsız bölümün verildiği, davacıların 3 ve 4 nolu bağımsız bölümler yönünden davalarından vazgeçtikleri anlaşılmaktadır.Öncelikle belirtmek gerekir ki, davacılar 23.06.2009 tarihli dilekçelerinde açıkça 3 ve 4 nolu bağımsız bölümlerle ilgili taleplerinden vazgeçtiklerini açıklamışlardır. Bu tür bir beyanın davanın takibinden değil, netice-i talepten vazgeçme anlamını taşıdığı, bu niteliği itibarıyla karşı tarafın kabulüne bağlı olmayıp, feragat sonucu doğurduğu gözetildiğinde mahkemece bu bağımsız bölümler için davanın reddedilmesi gerekirken karar verilmesine yer olmadığına biçiminde hüküm kurulması doğru değildir.

Davalının 1 nolu bağımsız bölüme yönelik temyiz itirazına gelince; miras bırakanın ve davalının evlenme tarihindeki yaşları ile mahkemece dinlenen tüm tanık beyanları birlikte değerlendirildiğinde, miras bırakanın sözkonusu payı davalıya bedelsiz olarak temlik etmesine ve tapudaki işlemin satış biçiminde gösterilmesine karşın, miras bırakanın temlik sırasında evliliğin ifasını temin amacını taşıdığı sonucuna varılmaktadır.

Bilindiği üzere; 01.04.1974 tarih ve 1/2 Sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı'nın uygulanabilmesi, miras bırakanın mirasçısından mal kaçırma amacıyla taşınmazını temlik etmesine bağlıdır. Oysa somut olayda, yukarıda değinildiği gibi miras bırakanın mal kaçırma amacıyla hareket ettiğini söyleyebilme olanağı yoktur.

Hal böyle olunca, feragatta gözetilerek davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yanılığılı değerlendirme ile yazılı olduğu üzere hüküm kurulması doğru değildir.

Davalının temyiz itirazları yerindedir. Kabulü ile hükmün açıklanan nedenlerden ötürü HUMK'nun 428. maddesi uyarınca BOZULMASINA, bozma nedenine göre davacıların temyiz itirazlarının şimdilik incelenmesine yer olmadığına, alınan peşin harcın temyiz edene geri verilmesine 26.04.2010 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.